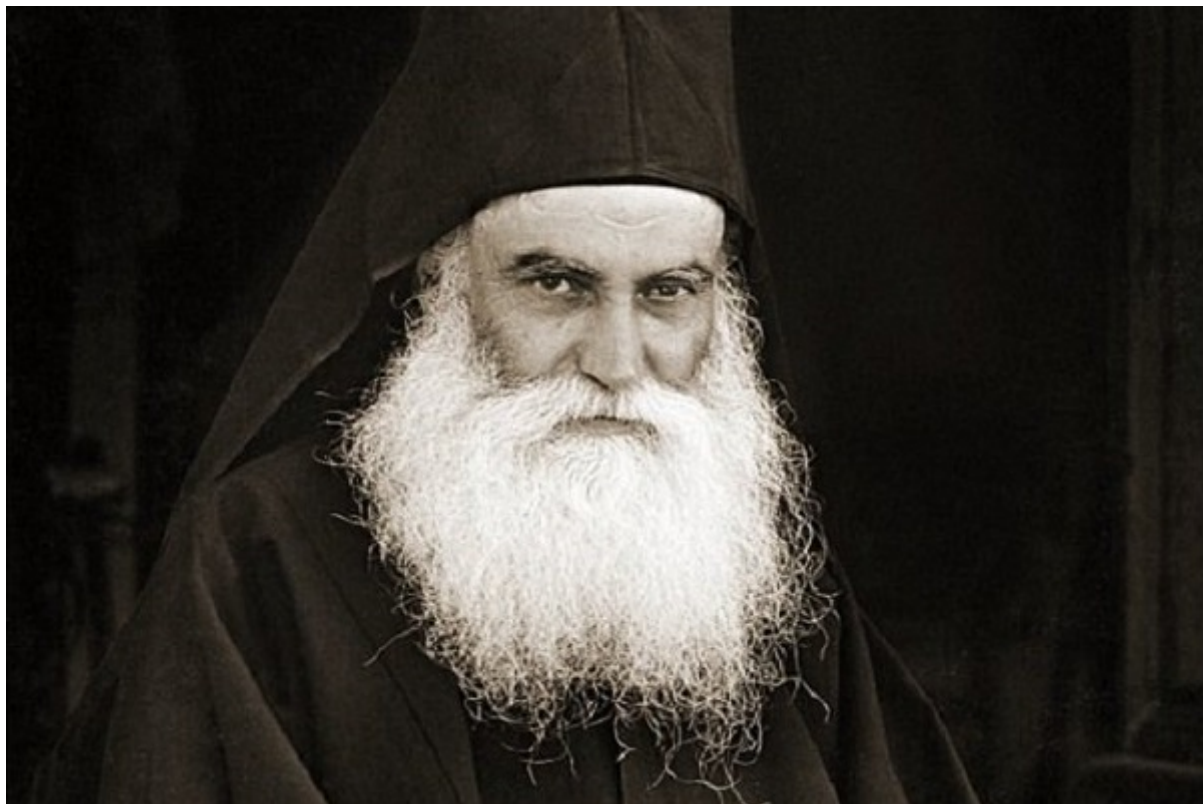
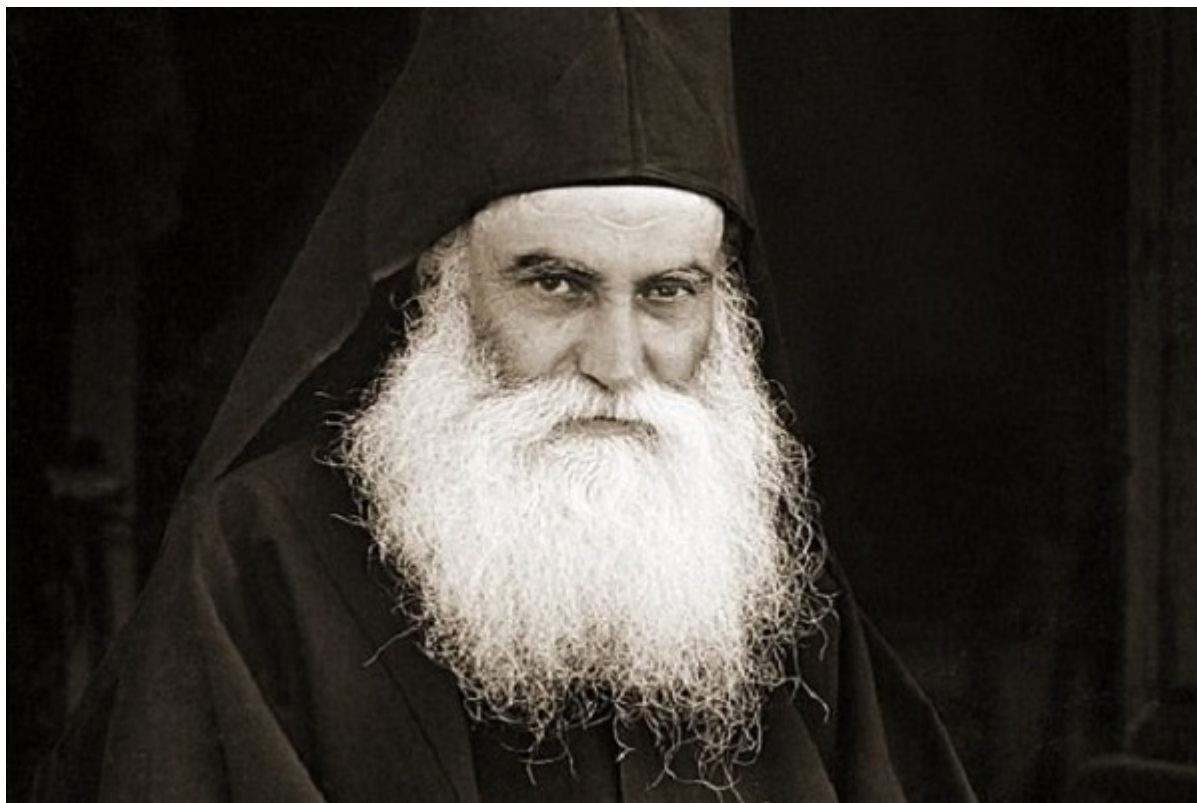

24 Ιανουαρίου 2020

Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης: Για την αγάπη και τον σεβασμός προς τους γονείς...

[/ Γενικά Θέματα](#)

Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης.

Πώς στεφανώνει ο Θεός εκείνους, που αγαπούν και σέβονται τους γονείς των και προσπαθούν με κάθε τρόπον να τους αναπαύσουν.

Κάπου στα Ιεροσόλυμα ήτο ένα Γεροντάκι και ασκήτευε με τον υποτακτικόν του. Είχε συνήθεια κάθε βράδυ να διδάσκει τον υποτακτικόν του, πώς να κάνει για να σωθεί.

Ένα βράδυ, εκεί που τον δίδασκε, τον πήρε ο ύπνος και κοιμήθηκε. Ο υποτακτικός του περίμενε δίπλα του, ως να ξυπνήσει ο Γέροντάς του.

Περίμενε πολλή ώρα και ο Γέροντας δεν ξυπνούσε.

Του λέγει ο λογισμός του (δηλαδή ο διάβολος): “Ξύπνησε τον Γέροντά σου· δεν βλέπεις, ότι αυτός κοιμάται κι εσύ αγρυπνάς;”.

“Όχι”, απαντά στον λογισμόν αυτός. “Δεν τον ξυπνώ, τον αγαπώ και δεν θέλω να τον ανησυχήσω”.

Μετά από λίγην ώρα πάλιν του λέγει ο λογισμός: “Ξύπνησέ τον, σε τυραννάει. Θα κρυσώσεις και θ’ αρρωστήσεις”. “Όχι”, λέγει και πάλιν αυτός.

Αυτήν την πάλη, αυτόν τον αγώνα είχε ο υποτακτικός, έως ότου ο Γέροντας ξύπνησε.

“Παιδί μου”, του λέγει, “ακόμη εδώ είσαι;”.

“Γέροντα, δεν μου έδωσες ευλογία να φύγω, και γι’ αυτό κάθομαι, έως ότου

ξυπνήσεις”!

Εθαύμασε ο Γέροντας την ακρίβεια του παιδιού του, δηλαδή την αρετήν του! Διάβασαν την ακολουθία και του είπε: “Πήγαινε, παιδί μου, να κοιμηθείς”.

Ο Γέροντας εκάθισε εκεί. Καταφέρεται όμως εις ύπνον και τι βλέπει; Έναν ωραιότατον κήπον και τι δεν είχε το περιβόλι αυτό μέσα. Όλα τα καρποφόρα δένδρα που υπάρχουν. Όλα τα άνθη.

Νερά άφθονα, και με έναν λόγον, ένας επίγειος παράδεισος. Στη μέση του κήπου ένας υπέρλαμπρος θρόνος. Θρόνος που άστραφτε περισσότερο από τον ήλιον. Και επάνω στον θρόνον επτά ολόχρυσους στεφάνους.

Βλέποντας αυτά ο Γέροντας διελογίζετο: “Ποιός άραγε να είναι αυτός ο ευτυχής άνθρωπος που έχει αυτά; Ποιανού να είναι;”.

Εκείνη την ώρα παρουσιάζεται άγιος Άγγελος και του λέγει: “Είναι του υποτακτικού σου. Ο μεν θρόνος είναι η υπακοή του, τους δε στεφάνους αυτήν την νύχτα τους επήρε”.

Όταν ξύπνησε, κάλεσε το παιδί του και του λέγει: “Παιδί μου, τι έκαμες αυτήν την νύχτα; Ποίαν αρετήν;”.

Ο νέος αποκρίνεται: “Δεν γνωρίζω, Γέροντα, να έκανα αρετή. Μόνον αυτό έκαμα. Όταν κοιμόσουν, μου είπε ο λογισμός μου να σε ξυπνήσω και, επειδή σε λυπήθηκα, δεν σε ξύπνησα. Επτά φορές πολεμήθηκα να σε ξυπνήσω και δεν σε ξύπνησα”. “Καλά έκανες παιδί μου”, του λέγει.

Κατάλαβε όμως ο Γέροντας ότι οσάκις επολεμείτο να τον ξυπνήσει και ευλαβεία φερόμενος, και αγάπη προς τον Γέροντά του δεν τον ξυπνούσε, εστεφανώνετο.

Από το βιβλίο του Γεωργίου Κρουσταλάκη, “Γέρων Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ο Θεολόγος και Παιδαγωγός της ερήμου, των εκδόσεων Εν πλω”.